

ПРОТОКОЛ

№ 247

гр. Пловдив, 04.11.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖД.КИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова
Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
Сложи за разглеждане докладваното от Галина Гр. Арнаудова Въззивно гражданско дело № 20245000500443 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 10:29 часа се явиха:

Жалбоподателят ищец **Д. А. Ш.**, редовно призован, не се явява. За него се явява адвокат **Р. Р.**, упълномощен от по-рано.

За жалбоподателя ответник **П. на Р.**, редовно призована, се явява **прокурор С Л от А п П.**

Адв. Р.: Да се даде ход на делото.

Прокурор Л.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Подадена е въззивна жалба от П. на Р. против решение № 995/12.07.2024 г., постановено по гр.д. № 3362/2023 г. по описа на Пловдивския окръжен съд – II гр.с., в частта, в която тя е осъдена да заплати на Д. А. Ш. 50 000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди от воденото против него наказателно производство, както и в частта, в която тя е осъдена на основание

чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА да заплати на адвокат Р. Р. като процесуален представител на ищеца 3 969 лв. възнаграждение за оказана безплатно правна помощ. Жалбоподателят твърди, че решението в обжалваната част е неправилно и незаконосъобразно, тъй като съдът не е отчел в пълнота разумния срок на провеждането му, сравнително леката мярка за неотклонение, наличието на друго водено против ищеца наказателно производство в този период и неправилното приложение на критерия за справедливост по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, поради което моли съда да го отмени в тази част и да отхвърли изцяло иска, а ако не възприеме това становище, да намали размера на обезщетението за неимуществени вреди до справедлив такъв, съответстващ на принципите по чл. 52 ЗЗД и утвърдената съдебна практика в страната по подобен род дела, както и да бъде намалено определеното възнаграждение на адвокат Р., тъй като делото не се явява с голяма фактическа и правна сложност. Не е взела становище по подадената от Д. А. Ш. насрещна въззивна жалба.

Постъпила е насрещна въззивна жалба от Д. А. Ш. чрез процесуалния му представител адвокат Р. Р. против същото решение в частта, в която предявеният от него иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 50 000 лв. до пълния предявен размер от 120 000 лв., както и в частта за разноските. Жалбоподателят счита, че решението в обжалваната му част е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, за което излага подробни съображения, основно свързани с интензитета на претърпените от него морални болки и страдания, специфичността на случая и личността на пострадалия, които биха довели до по-висок размер на обезщетението за неимуществени вреди, поради което моли съда да отмени решението в обжалваната част и да постанови друго, с което да уважи предявения от него иск в пълния претендиран размер. Оспорва въззивната жалба на П. на Р. като неоснователна и недоказана и моли съда да я отхвърли. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Съдът констатира, че освен насрещна въззивна жалба № 26267 от 02.08.2024 г. е подадена и въззивна жалба вх. № 26818 от 08.08.2024 г., двете от Д. А. Ш. чрез процесуалния му представител адвокат Р. Р., като и двете касаят един и същ предмет, т.е. решението на Пловдивския окръжен съд в частта, в която е отхвърлен искът за присъждане на обезщетение за

неимуществени вреди за разликата над 50 000 лв. до пълния предявен размер от 120 000 лв.

В този смисъл съдът допълва доклада по делото, като приема, че е сезиран с две редовни въззивни жалби от Д. А. Ш. и от П на Р.

Адв. Р.: Поддържам подадените от нас въззивна и насрещна жалби. Оспорвам въззивната жалба па Прокуратурата на РБ.

Нямам искания за доказателства.

Представям договор за правна защита и съдействие за тази инстанция и списък на разноските.

Прокурор Л.: Поддържам подадената от О п П въззивна жалба. Оспорвам жалбите на ищеца.

Други доказателства по делото няма да сочим.

Да се приемат представените от адв. Р. договор за правна защита и съдействие и списък на разноските.

С оглед липсата на доказателствени искания от страните и доколкото делото е изяснено от фактическа страна съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представения от адв. Р. договор за правна защита и съдействие.

ПРИЛАГА представения от адв. Р. списък на разноските.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. Р.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите подадената от нас въззивна жалба, като увеличите размера на претендираното от нас обезщетение по справедливост, както вие прецените.

Аз съм озадачен от поведението на В п, тъй като какво се получава по настоящето дело? Президентът застава на страната на Ш. и е категоричен, че той не е виновен. Премиерът застава на страната на Ш.. По този повод се прави изменение на Закона за квалифицирана информация и се приема един текст, че вече по презумпция няма да се лишава лицето от класифицирана информация, а това ще стане след повдигане на обвинението. Съдът – една много важна институция в Република България, застава на страната на Ш..

Той е оправдан по всички водени срещу него дела. Недоверието, което ген. Ш. изпитва, е само към В п, а не към някаква друга истистуция.

За какво става въпрос? Първоинстанционният съд правилно е събрал и обсъдил всички относими доказателства. Става въпрос за тенджери, тигани, гащи, фланелки, които са предоставени от щаба на НАТО на нашия контингент в А. без опис по добрата воля на командването там. След като са раздадени, е останал един излишък, който не е заприходен, не се води никъде. Те питат командването на НАТО в А., което казва да правят каквото искат. По този повод Ш. свиква съвещание в А., на което присъстват упълномощеният представител от Д., ръководител на Военна полиция там, неговият началник щаб и заместниците им и коментират случая. Решават, че ще ги приберат в щаба на армията в България и ще питат нашето командване. Това е обвинението. Откъдето и да прецените, каквото и да констатирате, престъпление няма, няма състав. Тези вещи не са изнесени от патримониума на военното съединение. Като са пристигнали тук се съхраняват на склад на М. п.. Какъв извод можем да направим от това поведение на Ш.? Само, че не е виновен. Но какво може повече да иска В. п. от този човек? Уволнен е. Номиниран е за наш национален представител в щаба на НАТО. В момента, когато се разбира, софиянци започват да подскачат и започват интригите да го махат и го махат. След това го съдят. Има оправдателни присъди на 3 инстанции. Почитаемите съдилища го оправдават навсякъде и в един момент се стига до второ дело, което съм писал, че е отмъщение към него, а не към съда, а би трябвало да е отмъщение към съда, защото го е оправдал. Защо него пак и пак него? Като видите първото дело, което е военно дело, като се отвори първа страница се вижда, че става въпрос за 1 петел и 7 кокошки. От там започва делото. Отделна страница има за разпоредителна мярка на съда по първото дело. Аз останах озадачен и питах какво става, че тази прокуратура се занимава с петли и кокошки.

За съжаление е така и затова неговото здраве тотално е разбито – болести, болести, уволнен, безработен, губи доверие в една от най-важните институции – прокуратурата. Години наред се води това разследване в досъдебна и съдебна фаза – 4-5 години е продължило делото, другите дела също. Има конфликт в семейството, разделени са, цялата преса се нахвърли срещу него, какви ли не конспирации и какви ли не неверни факти и

обстоятелства бяха изнесени срещу него пред цялата държава. Чест прави на първите мъже в държавата, че го защитиха. Но Прокуратурата не знам защо подходи по този начин, съобразявайки се може би с едно бъдещо събитие – да водим дела и в Страсбург и да доказват някакво по-продължително неправомерно поведение от Ш., но за съжаление не можаха да установят друго освен кокошки, петли, канчета, гащи и чорапи.

Затова моля да имате предвид безсмислието на цялата тази работа и че този човек е командвал 3800 души – най-голямото сухопътно военно подразделение в България, с огромна техника, като неговите батальони са дислоцирани в цяла България, включително на границата, той е натовски генерал. Тук е кадровата му справка - завършил е колко академии, има 800 парашутни скока и няма друг такъв офицер у нас и по-специално генерал с 800 парашутни скока. Прекрасни са характеристикните му данни и в един момент, когато ти цял живот се стараеш да бъдеш най-образцовият, най-добрият, за гащи и тигани да те омаскарят така. Това поведение на прокуратурата заслужава най-високото обезщетение за този човек.

Моля да ни присъдите направените разnosки за безплатна правна помощ и да завишите обезщетението на генерал Ш.. От нищо, от чисто човешка и за съжаление военна завист на разни бюрократи офицери, които седят по бюрата – да направят те 800 скока, да отидат те на тези мисии да се стрелят с талибаните и едва тогава да претендират, а не по този начин с някакви връзки в прокуратурата и Д., от някакъв супер секретен телефон. Не можахме да установим от какъв телефон е подаден анонимният сигнал. От Д. отричат, от прокуратурата отричат, комуникациите отричат да има такъв телефон в България. Конспирацията е безспорно установена по делата. Затова моля с оглед всички данни и изключителната подлост, наглост на тези, които се поддадоха, най-вече военни прокурори и следователи, да завишите размера на обезщетението, да дадете знак към В. п., че така не може. Това са човешки съдби. И вижте – те не посегнаха към някакъв ефрейтор или рейнджър, а посегнаха на висшето командване на армията по най-циничен начин, нахълтаха вътре във военно поделение въоръжени с автомати, окупираха щаба, правят го дар пиран този човек и от тук всички медии върху него се нахвърлят, така че според мен имате основание да завишите размера на обезщетението.

Разчитаме на вашата справедливост.

Прокурор Л.: Уважаеми апелативни съдии, аз внимателно слушах колегата. Разбира се, това публично беше оповестено в медиите.

Абсолютно отговорно казвам, че при нас тези въззивни жалби и изготвянето им се разпореждат от В. п.. Колегата от О п П, който е пуснал жалбата, е имал писмени указания, които са задължителни по закон. Няма какво да умуваме. Моралът и законът в случая са в един много жесток челен сблъсък. Повдигнати са такива брутални обвинения. Отговорно заявявам, без да се притеснявам, че това е дело бухалка. На три инстанции е оправдан генерал Ш. – натовски генерал, както каза колегата, за 100 одеала и 10 войнишки канчета. Няма какво да обсъждам предмета на делото и главния факт на доказване. Как колегите от В. п. са решили да изготвят обвинителен акт? Колежката от капитан са я повишили в майор. Такава е нашата действителност, за съжаление.

Чисто морално не мога да твърдя, че решението е неправилно и необосновано. Това би било абсурд. Единственото, което мога да поддържам, е евентуално да намалите размера на пристъденото обезщетение. Чухме аргументите на защитата за завишаване на размера на обезщетението, на които няма да се спирам. Дълбокото ми вътрешно убеждение е точно в тази насока, но трябва да поддържам да се намали това обезщетение. Не може тая държава така да продължава. Всичките обезщетения по ЗОДОВ са от нашия джоб. Заради намесата на разни дебелаци в съдебната система нещата станаха такива, за съжаление. Моля за произнасяне в този смисъл.

Съдът обяви, че ще се произнесе в законния едномесечен срок, считано от днес, т.е. до 04.12.2024 г.

Протоколът изготвен в с. з.

Заседанието се закри в 10:47 часа.

Председател: _____

Секретар: _____